

واکاوای طرح حمایتی درآمد پایه همگانی در گفت‌وگو با سیروس امیدوار

پیش‌نیاز جراحی اقتصادی

• نظام رفاهی ممکن است چنان‌ناکارا طراحی شود که نه تنها نیازهای اساسی انسان‌ها را تأمین نکند، بلکه باعث ائتلاف منابع شود

در این گفت‌وگو تلاش داشتیم تا علاوه بر کندوکاو از نظام‌های حمایتی تجربه‌شده در دنیا و ایران، همچنین به عنوان پیشنهاد یک ایده جدید و کارآمد برای جایگزینی با طرح‌های حمایتی اجراشده توسط دولت‌ها، ابعاد این طرح، چگونگی اجرا و نحوه تأمین مالی آن را مورد بررسی قرار دهیم.

نظام رفاهی چیست و چه توقعاتی از آن می‌رود؟ آیا ضرورت وجود چنین نظامی، در همه جوامع پذیرفته شده است؟

منظور از نظام رفاهی مجموعه‌ای از قوانین، سیاست‌ها و سازمان‌هاست که انتظار نهایی از آن‌ها، تأمین نیازهای پایه همه شهروندان است. در این میان، کاهش فقر و نابرابری‌های ناعادلانه از جمله اهداف میانی مهم یک نظام رفاهی محسوب می‌شود. لازم به ذکر است که فقر پدیده‌ای نیست که مختص جوامع با درآمد سرانه پایین باشد. در

سیروس امیدوار، استادیار دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی است. عمده حوزه تحقیقات وی مربوط به بخش عمومی اقتصاد، فقرشناسی و تحلیل و بررسی نظام‌های حمایتی رایج در دنیا بر مبنای نظریه‌های مختلف عدالت است. او برای این کار، تا حد خوبی در نظریه‌های عدالت متمرکز بوده و سپس نقدها و تحلیل‌هایی بر هر کدام از این نظریه‌ها تهیه کرده است. او با بررسی این نظریه‌ها و در کنار هم قرار دادن شیوه‌های مختلف از ایجاد سازگارهای حمایتی و بررسی شیوه‌های نوین در ایجاد نظام‌های رفاهی، نظام درآمد پایه همگانی یا UBI را که بحث‌های مرتبط با آن هم‌اکنون نیز در دنیا در حال شکل‌گیری و تکمیل است به عنوان راهکاری مناسب برای حمایت از خانوار ایرانی می‌داند که می‌تواند امکان اصلاحات اساسی در اقتصاد ایران را نیز برای حکومت و دولت‌ها فراهم کند.